

**EUROOPA LIIDU
NÕUKOGU**

**Brüssel, 6. detsember 2012 (07.12)
(OR. en)**

17444/12

**SOC 989
JAI 891
FREMP 153
EDUC 368
COHOM 268**

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelm dok nr:	16382/12 SOC 939 JAI 807 FREMP 138 EDUC 351 COHOM 254
Teema:	Võitlus naistevastase vägivalla vastu ja tugiteenuste osutamine koduvägivalla ohvritele
	- Nõukogu järeldused

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele järelduste viimane versioon, mille nõukogu (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused) 6. detsembril 2012 vastu võttis.

Võitlus naistevastase vägivalga vastu ja tugiteenuste osutamine koduvägivalga ohvritele

Nõukogu järeldused¹

VÕTTES ARVESSE JÄRGMIST:

1. Sool põhinev naistevastane vägivald on naiste vastu suunatud vägivald, mille põhjuseks on asjaolu, et tegemist on naistega, või mille all naised kannatavad meestest ebaproportsionaalselt rohkem; sellega rikutakse põhiõigust elule, vabadusele, turvalisusele, inimväärikusele, meeste ja naiste võrdõiguslikkusele, mittediskrimineerimisele ning füüsilisele ja vaimsele puutumatusele.
2. Soolise vägivalga ohvrid on peamiselt naised ja tütarlapsed. Sellise vägivalga ohvritest naised ja lapsed, kes seda pealt näevad, vajavad tihti peale erilist tuge ja kaitset, kuna seda liiki vägivalga puhul on uuesti või korduvalt ohvriks sattumise, hirmutamise või kättemaksu oht suur².
3. Naistevastane vägivald mõjutab ühiskonda tervikuna ning takistab naiste aktiivset osalemist ühiskonnaelus.

¹ Pekingi tegevusprogrammi rakendamise läbivaatamise raames vastu võetud järeldused, milles käsitletakse eelkõige kriitilise tähtsusega probleemset valdkonda „D: naistevastane vägivald”.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/29/EL (millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK) põhjendus 17.

4. Naistevastane vägivald kahjustab naiste inimõigusi ja põhivabadusi või teeb nende teostamise võimatuks ning on naiste diskrimineerimise ilming (või tulemus) ja hõlmab kogu sool põhinevat vägivalda, mille tulemuseks on või võivad olla naiste füüsiline, seksuaalne, psühholoogiline või majanduslik kahju või kannatused, sealhulgas selliste tegudega ähvardamine, sunniabinõude tarvitamine või omavoliline vabadusest ilmajätmine, ükskõik kas avalikus sfääris või eraelus³.
5. Naiste vastu suunatud vägivald on meeste ja naiste ajalooliselt ebavõrdsete võimuhete ilming ning soolise ebavõrdsuse põhjus ja tagajärg.
6. Diskrimineerivad sotsiaalsed normid, traditsioonid ja kultuurinormid ning soolised stereotüübid aitavad naistevastasele vägivallale kaasa ning hoiavad alal ükskõikset ja enesega rahulolevat suhtumist sellesse tõsisesse probleemi.
7. Naistevastase vägivalla kõik vormid tuleb hukka mõista naiste inimõiguste täieliku kasutamise rikkumisena ning **KINNITAB TAAS**, et selle õigustamiseks ei tohiks kasutada tavaid, traditsioone, kultuuri, eraelu ja usku ega nn au kaitsmise vajadust ning liikmesriigid ei tohiks neil põhjustel jätta täitmata oma kohustusi selle tõkestamiseks ja kaotamiseks ning selle toimepanijate vastutusele võtmiseks.
8. Naistevastase vägivalla kõigi vormide vastu võitlemine ja nende likvideerimine nõuab kooskõlastatud poliitikat siseriiklikul ja kõigil muudel asjakohastel tasanditel ning terviklikku lähenemisviisi, mis on suunatud vägivalla tõkestamise, ohvrite kaitse ja toetamise ning vägivallategude toimepanijate vastutusele võtmise võtmeküsimustele, samuti muudele samal eesmärgil võetavatele sekkumismeetmetele.

³ Euroopa Nõukogu ministrite komitee poolt kõikidele liikmesriikidele esitatud soovitus (2002)5, mis käsitleb naiste kaitsmist vägivalla eest, ning ÜRO Peaassamblee 20. detsembri 1993. aasta resolutsioon 48/104. ELi nõukogu järeldused naistevastase vägivalla kaotamise kohta Euroopa Liidus (2010).

9. Raske on saada teavet naistevastase vägivalla ulatuse ja tagajärgede kohta, kuna need jäävad sageli varjatuks. See toob kaasa kättesaadavate ja võrreldavate andmete püsiva puuduse nii liikmesriikide kui ELi tasandil ning piirab naistevastase vägivalla tegeliku ulatuse ja tagajärgede mõistmist ning takistab poliitika, strateegiate ja meetmete edasiarendamist. Seetõttu on oluline asjakohased teabeallikad kindlaks teha ning neid kasutada ja edasi arendada.
10. Naissoost vägivallaohvritele ja vägivalda pealt näinud lastele mõeldud kõikvõimalike spetsiaalsete tugiteenuste osutamine on äärmiselt tähtis selleks, et kaitsta naisi vägivalla eest, hoida ära selle kordumine ning võimaldada naistel ja lastel taastuda ja oma elu taas üles ehitada.
11. Väärikus, isikupuutumatus ning soolise vägivalla lõpetamine on üks viiest prioriteetsest tegevusvaldkonnast, mis määrati kindlaks komisjoni naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegias (2010–2015). Nõukogu on seda prioriteeti kinnitanud ning üles kutsunud asjakohaste meetmete vastuvõtmisele, sealhulgas Euroopa soolise võrdõiguslikkuse paktis (2011–2020).
12. 1995. aastal toimunud naiste neljandal maailmakonverentsil vastu võetud Pekingi tegevusprogrammis on naistevastane vägivald määratletud kui üks kaheteistkümnest kriitilise tähtsusega valdkonnast ning muu hulgas märgitakse, et valitsused peaksid võtma meetmeid vägivalla ohvriks langenud naiste kaitsmiseks⁴. Nõukogu võttis 2002. aastal Taani eesistumise ajal vastu järeldused, milles anti ülevaade selles ülitähtsas valdkonnas tehtud tööst ning määrati kindlaks seitse *naistevastase koduvägivallaga* seotud näitajat⁵. Sellele tööle tuginedes tegi eesistujariik Küpros otsuse keskenduda *koduvägivalla ohvritele tugiteenuste osutamise* küsimusele ning jälgida tehtavaid edusamme teemakohaste näitajate alusel.

⁴ Pekingi tegevusprogramm, punkti 124 alapunkt d.

⁵ 1) Naissoost vägivallaohvrite profiil, 2) meessoost vägivallatsejate profiil, 3) ohvrite toetamine, 4) meetmed meessoost vägivallatsejate vägivallatsükli lõpetamiseks, 5) töötajate koolitamine, 6) riigi meetmed naistevastase vägivalla kaotamiseks ja 7) hindamine.

13. Eesistujariikide kolmiku 18-kuulises programmis kohustuvad Poola, Taani ja Küpros toetama aktiivselt kõiki algatusi, mis on seotud naiste vastu suunatud vägivalla, koduvägivalla ja naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemisega, eelkõige piiriüleses mõõtmes, võttes samuti arvesse arenguid muul rahvusvahelisel areenil, näiteks Euroopa Nõukogus⁶.
14. Pekingi tegevusprogrammi rakendamise läbivaatamise kontekstis valmistas Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut ette aruande „Pekingi tegevusprogrammi (naistevastane vägivald: ohvrite toetamine) rakendamine ELi liikmesriikides”. Aruandes antakse ülevaade naistevastase koduvägivalla praegusest olukorrast ELi liikmesriikides ning viimasel ajal võetud seadusandlikest ja poliitilistest meetmetest kõnealuse probleemi ja allesjäänud väljakutsete lahendamiseks. Samuti sisaldab aruanne nõukogu poolt 2002. aastal kehtestatud asjakohase näitaja⁷ alusel koostatud põhjalikku ülevaadet ohvrite toetamise teemal.
15. Naiste ja tütarlaste vastase vägivalla kõikide vormide kaotamine ja ennetamine on põhiteema naiste olukorda käsitleva ÜRO komisjoni 2013. aastal toimuval 57. istungjärgul.
16. Käesolevad järeldused tuginevad Euroopa Parlamendi, nõukogu, Euroopa Ülemkogu, komisjoni ning teiste selle valdkonna osalejate poolt võetud poliitilistele kohustustele, sealhulgas II lisas loetletud dokumentidele.

⁶ 11447/11, lk 87.

⁷ 14578/02, näitaja 3.

17. VÕTTES ARVESSE

naistevastase vägivalda vastasele võitlusele ELis pühendatud Euroopa konverentsi, mis toimus 8.–9. novembril Nicosias ning mille eesmärk oli teha kokkuvõtte arengust ELi tasandil ja hõlbustada kõnealuses valdkonnas heade tavade vahetamist liikmesriikide vahel, ning eesistujariigi ja Euroopa Politseikolledži korraldatud konverentsi „Koduvägivallast teatamata jätmise probleemi lahendamine politseitöö abil”, mis toimus 10.–12. juulil 2012 Limassolis osana Küprose politsei algatatud ulatuslikumast projektist, mille eesmärk on töötada välja Euroopa Liidu käsiraamat politseitöö heade tavade kohta koduvägivallast teatamata jätmise probleemi lahendamisel, ning parimate tavade teemal toimunud konverentsi tulemusi ja Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku Euroopa kriminaalpreventsiooni auhinda, mille 2012. aasta teema on ühiskondlik korralduslik kriminaalpreventsiooni vahendina sissevõtmiste, koduvägivalda ja alaealiste kuritegevuse puhul.

18. aruannet „Pekingi tegevusprogrammi (naistevastane vägivald: ohvrite toetamine) rakendamine ELi liikmesriikides”, mille koostas Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut eesistujariik Küprose taotlusel⁸. Edusamme on küll tehtud, kuid ELis osutatavad tugiteenused on liikmesriigiti suutlikkuse, kvaliteedi ja geograafilise jaotumise osas väga erinevad. Teha tuleb veel palju, eelkõige selleks, et tagada riiklike tugisüsteemide tõhus koordineerimine, spetsiaalsete tugiteenuste ja ennetuslike sihtprogrammide jätkusuutlik rahastamine ning kõigi naistevastaste vägivaldaaktide ohvrite ja toimepanijatega tegelevate töötajate süstemaatiline koolitamine ning samuti naistevastast vägivalda käsitlevate andmete kogumise parandamine riikide ja ELi tasandil.

⁸ 16064/12 ADD 1.

KUTSUB LIIKMESRIIKE JA EUROOPA KOMISJONI ÜLES kooskõlas nende vastava pädevusega:

19. vajaduse korral välja töötama ja rakendama laiaulatuslikke, valdkonnaüleseid ja erinevaid asutusi hõlmavaid kooskõlastatud tegevuskavasid, programme või strateegiad ning juba olemasolevaid parandama, et võidelda naiste ja tütarlaste vastase vägivalla kõikide vormide vastu, kaasates kõiki asjaomaseid sidusrühmi ning võttes nii seadusandlikke kui ka muid meetmeid, mille eesmärk on vägivalla ennetamine ja kaotamine, ohvrite kaitsmine ja toetamine ning vägivallatsete vastutuselevõtmine, ning muid sekkumismeetmeid kõnealusel eesmärgil; ning tagama sellise poliitika elluviimiseks ja nimetatud teenuste osutamiseks asjakohase ja jätkusuutliku rahastamise.
20. kaaluma naistevastase vägivalla kõigi vormide tõkestamise ja sellega võitlemise Euroopa strateegia väljatöötamist kooskõlas 2010. aastal vastu võetud nõukogu järeldustega naistevastase vägivalla kaotamise kohta Euroopa Liidus.
21. parandama nii riikide kui ELi tasandil selliste võrreldavate, usaldusväärsete, regulaarselt ajakohastatavate haldus- ja statistikaandmete kogumist ja levitamist, mille puhul on eristatud igat laadi naistevastase vägivalla ohvrite ja toimepanijate sugu, vanus ning ohvri ja teo toimepanija vahelised suhted, tehes koostööd riikide ja Euroopa statistikaametitega ning kasutades vajaduse korral täiel määral Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi tehtud tööd, ning toetama teadusuuringuid ja heade tavade vahetamist kõnealuses valdkonnas.
22. parandama liikmesriikide tasandil politsei-, kohtu-, tervishoiu-, sotsiaal- ja muudele asjaomastele naistevastase vägivalla valdkonnas töötavatele asutustele, ametitele, institutsioonidele ja valitsusvälistele organisatsioonidele saadetud kaebuste registreerimist ja käsitlemist, samuti kõikide naistevastase vägivalla vormidega seotud juhtumite kindlakstegemist, kasutades näiteks Euroopa Liidu käsiraamatut politseitöö heade tavade kohta koduvägivallast teatamata jätmise probleemi lahendamisel.

23. pakkuma ja tõhustama asjakohast koolitust töötajatele, kes tegelevad igat laadi naistevastase vägivalla ohvrite või toimepanijatega, ning vajaduse korral ja kooskõlas siseriiklike õigusaktide ja tavadega tugevdama eriüksusi ja/või politseiüksusi ning rakkerühmi, kes tegelevad selliste vägivallaaktide ohvriks langenud naistega.
24. tagama, et vägivallaohvritele osutatavatel tugiteenustel oleks piisav varustus ning et kohaldatakse soolise võrdõiguslikkuse põhimõtet, eelkõige eesmärgiga naised ja lapsed kaitsta ja julgustada, ning et sellised teenused oleks kohandatud lähtuvalt nende konkreetsetest esma- ja pikemaajalistest vajadustest ja turvalisusest.
25. püüdma tagada, et naiste vastu suunatud vägivallategude toimepanijatele mõeldud toetusprogrammid, mille eesmärk on tõkestada edasist vägivalda, oleksid kättesaadavad, ning vägivallategude toimepanijaid ergutatakse neis osalema.
26. tugevdama riiklike tervise- ja sotsiaalvaldkonna infrastruktuure, et edendada naissoost vägivallaohvrite võrdset juurdepääsu riiklikele tervishoiuteenustele ning tegeleda kõigist naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivallavormidest tulenevate tagajärgedega tervisele.
27. tõhustama ja toetama asutustevahelist ja valdkonnaülest koostööd, kaasates kõiki asjaomaseid sidusrühmi, sealhulgas naisorganisatsioone ja valitsusväliseid organisatsioone, kes täidavad tähtsat rolli võitluses naistevastase vägivalla vastu ja sellise vägivalla ohvritele ja nende lastele tugiteenuste osutamisel.
28. kaaluma üleeuroopalise hädaabiteenuse (numbriga 116 algavate telefoninumbrite süsteemi raames) loomist, et abistada naistevastase vägivalla ohvreid, määra kindlaks ja kõrvaldades allesjäänud takistused riiklikul tasandil.

29. jälgima regulaarselt naistevastase vägivallaga seotud olukorda, sealhulgas koduvägivalla ohvritele osutatavaid tugiteenuseid, kasutades I lisas esitatud 2002. aastal kehtestatud näitajaid ja kooskõlas Pekingi tegevusprogrammi järelmeetmeteks loodud pretsedendiga, ning edendama teiste naistevastase vägivalla vormide täiendavat uurimist, sealhulgas eesmärgiga neid näitajaid edasi arendada ja parandada, et võimaldada tõhusat järelevalvet ja võrreldavust, kasutades Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi tehtud tööd.

**KUTSUB EUROOPA PARLAMENTI, EUROOPA KOMISJONI JA LIIKMESRIIKE
kooskõlas nende vastava pädevusega:**

30. kaaluma Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamise ja sellega võitlemise konventsiooni allakirjutamise, ratifitseerimise ja rakendamise küsimust, ilma et see piiraks võimalikke tulevasi läbirääkimisi ELiga võimaliku liitumise küsimuses.
31. võtma ja toetama pikaajalisi teadlikkuse suurendamise meetmeid, sealhulgas haridus- ja koolitusprogrammide abil, et võidelda diskrimineerivate tavade, kultuuri- ja sotsiaalsete normide ning laialt levinud seksistlike stereotüüpide ja sotsiaalse alavääristamise vastu, millega õigustatakse ja hoitakse alal naistevastast vägivalda. Sellistesse algatustesse tuleks kaasata kõik asjaomased ametiasutused ja valitsusvälised organisatsioonid ning neid algatusi tuleks tõhusalt jälgida ja hinnata, et kindlaks teha nende mõju erinevatele sihtrühmadele.
32. pöörama tähelepanu naistevastase vägivalla esmatasandi ennetusele, muu hulgas tunnistades haridussüsteemi rolli ühe esmase sotsialiseerumise allikana ning peamise tavade ja kultuuri- ja sotsiaalsete normide edastajana. Sellistel normidel võib olla ka negatiivseid elemente, näiteks soolised stereotüübid ja jäigad soorollid, mis soodustavad naistevastase vägivalla teket.

33. rõhutama meeste ja poiste tähtsat rolli ja vastutust naistevastase vägivalla kaotamises, sealhulgas julgustades mehi vägivalla vastu sõna võtma, ning tagama, et naistevastase vägivalla vähendamise ja kaotamise eesmärgil loodud strateegiates, tegevuskavades ja muudes meetmetes võetakse meeste ja poiste rolli asjakohaselt arvesse.
34. edendama naistevastase vägivalla ohvrite kaitset, kui nad kasutavad oma vaba liikumise õigust Euroopa Liidu piires, muu hulgas tagades direktiivi 2011/99/EL (Euroopa lähenemiskeelu kohta (kriminaalasjades)) või sarnaste tsiviilmeetmete õigeaegse ja tõhusa rakendamise, võttes arvesse ELis olemasolevaid erinevaid õigussüsteeme.
35. tagama direktiivi 2012/29/EL kiire ja tõhusa rakendamise, kehtestades ohvrite õiguste, toetamise ja kaitsmise valdkonnas miinimumnormid, millega tugevdatakse ELi miinimumnorme, eelkõige parandades naistevastase vägivalla ohvritele ja nende pereliikmetele juurdepääsu üldohvriabile ja eritugiteenustele, võttes arvesse nende vajadusi.
36. pöörama erilist tähelepanu kõigi kaitsetus olukorras ja mitmekordse diskrimineerimise all olevate naiste ja tütarlaste huvidele ja probleemidele, et tagada vägivalla ohvritele mõeldud kaitse ja toetuse jõudmine ühiskonna kõikide liikmeteni, sealhulgas tõrjutud rühmadeni.
37. tagama asjakohase ja jätkusuutliku rahastamise ELi ja riikide tasandil, et edendada naiste ja meeste vahelist võrdsust ning võidelda naistevastase vägivalla vastu, ilma et see mõjutaks käimasolevaid läbirääkimisi mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle.
38. kaaluma ettepanekut nimetada 2015. aasta naistevastase vägivalla nulltolerantsi aastaks, et suurendada teadlikkust naistevastasest vägivallast kui laialtlevinud nähtusest ja selle mõjust ühiskonnale ning sellele tähelepanu juhtida.

39. **KUTSUB LIIKMESRIIKE, EUROOPA VÄLISTEENISTUST JA EUROOPA KOMISJONI ÜLES** kooskõlas nende vastava pädevusega tõhustama toetust partnerriikidele nende võitluses naistevastase vägivalda ning naiste ja tütarlaste vastu suunatud diskrimineerimise kõigi vormidega, sealhulgas pakkudes toetust valitsusvälistele osalejatele kooskõlas naistevastast vägivalda käsitlevate ELi suunistega ja ELi tegevuskavaga soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta (2010–2015).
-

Naistevastase koduvägivalla näitajad ja allnäitajad⁹

	Näitaja	Allnäitaja
1. Naissoost vägivallaohvrite profiil	A. Koduvägivalla naissoost ohvrite arv	➤ Ohvrite arv kriminaalstatistika kohaselt ➤ Ohvrite arv uuringute kohaselt ➤ Koduvägivalla tagajärjel hukkunud isikute arv ➤ Koduvägivalla osakaal protsendina kõikidest vägivallakuritegudest ➤ Kõik muud asjakohased statistilised andmed, mis puudutavad naissoost ohvreid ja ülalpeetavate laste olemasolu, nt koduvägivalla tagajärjel tervishoiusüsteemis abi otsivate naiste arv, kriisikeskustes varjupaika otsivate ohvrite arv
	B. Taustateave naissoost ohvrite kohta	➤ Suhe vägivallatsejaga ➤ Vanus ➤ Perekonnaseis ➤ Kodakondsus ➤ Igasugune muu asjakohane taustateave, nt hariduslik taust, tööhõiveseisund

⁹ 2002. aastal kehtestatud näitajad (dok 14578/12).

2. Meessoost vägivallatsejate profiil	A. Koduvägivalla aktide toimepanijate arv	➤ Vägivallatsejate arv kriminaalstatistika kohaselt ➤ Selliste vägivallatsejate arv, kes otsivad abi ametlike või vabatahtlike programmide, näiteks kriisikeskuste kaudu ➤ Vägivallatsejate arv uuringute kohaselt ➤ Kõik muud asjakohased statistilised andmed, mis puudutavad meessoost vägivallatsejaid, nt tervishoiusüsteemis abi otsivate meeste arv
	B. Taustateave vägivallatseja kohta	➤ Suhe ohvriga ➤ Vanus ➤ Perekonnaseis ➤ Kodakondsus ➤ Igasugune muu asjakohane taustateave, nt hariduslik taust, tööhõiveseisund

3. Ohvrite toetamine	A. Ohvrite toetamise liigid:	➤ Nõustamiskeskused ➤ Hädaabiteenused ➤ 24 tundi ööpäevas töötav telefoniabi ➤ Naiste kriisikeskused, sealhulgas varjupaikade arv elanikkonna kohta, varjupaigataotlejate arv, keeldumiste arv, keskuste rahastamine ➤ Juhend kätesaadava toetuse kohta ➤ Ohvreid toetavad politsei eriüksused/rakkerühmad ➤ Ohvritele pakutav õigusabi ➤ Internetis olev ametlik teave naistevastase vägivalla kohta ➤ Toetus/kursused ohvritele, et aidata neid tööturule naasta ➤ Ohvrite terviseprotokollid (kogutud anonüümselt), nt arstiabi ja ravi ➤ Riiklike tugisüsteemide koordineerimine ➤ Spetsiaalsed toetusteenused haavatavatele rühmadele ➤ Muud toetusmeetmed
-----------------------------	------------------------------	---

4. Meetmed meessoost vägivallatsejate vägivallatsükli lõpetamiseks	A. Vägivallatsükli lõpetamisele suunatud meetmed	➤ Nõustamine ➤ Psühholoogiline/psühhiaatriline ravi ➤ Ühiskonda tagasipöördumise programmid vangistuse ajal ➤ Meestele mõeldud kriisikeskused ➤ Muud meetmed
5. Töötajate koolitamine	A. Koolituse laad	➤ Uute töötajate haridus ➤ Praeguste töötajate koolitus
	B. Sihtrühmad	➤ Politseitöötajad ➤ Kohtutöötajad ➤ Tervishoiutöötajad ➤ Haridussektori töötajad, eelkõige õpetajad ➤ Mis tahes muud riigiteenistujad, nt sotsiaaltöötajad, tõlgid ➤ Valitsusvälised organisatsioonid, sealhulgas kriisikeskustes töötavad vabatahtlikud ➤ Muud rühmad
6. Riigi meetmed naistevastase vägivalla kaotamiseks	A. Seadusandlus ja kohtusüsteem	➤ Kõnealuse valdkonna õigusaktide praegune olukord ➤ Viimase viie aasta jooksul seadusandluses toimunud muutused ➤ Kohtuotsuste arv ➤ Edukate tsiviilõiguslike kaitsevahendite, näiteks kohtumääruste ja ühise eluruumi kasutamise keeldude arv ➤ Süüdimõistmiste arv – täpsustada ➤ Tagasilükatud juhtumite arv ➤ Muud meetmed, nt vägivallatseja kodust äraviimine, lähenemiskeelud

	B. Uuringud ja projektid	➤ Milliseid projekte on riik viimase viie aasta jooksul algatanud? ➤ Milliseid mitte riigi poolt algatatud projekte on viimase viie aasta jooksul alustatud?
	C. Poliitika	➤ Kas valitsus on võtnud vastu naistevastase vägivalla strateegia? ➤ Kui jah, siis millal? ➤ Millised on selle strateegia teemad, nt eesmärgid, ajakava? ➤ Strateegia elluviimiseks eraldatud ressursid ➤ Kas strateegia hõlmab partnerluste loomist valitsusorganite ja valitsusväliste organisatsioonide vahel? ➤ Kas strateegiat on hinnatud – kuidas ja millal?
	D. Teadlikkuse tõstmine / ennetusmeetmed	➤ Vägivallatsejatele suunatud teavituskampaaniad ➤ Ohvritele suunatud teavituskampaaniad ➤ Ohvrite või vägivallatsejatega töötavale personalile suunatud teavituskampaaniad ➤ Kogu elanikkonnale suunatud üldised teavituskampaaniad ➤ Muu teadlikkuse tõstmiseks mõeldud tegevus
	E. Eelarve	➤ Milline on riigi eelarve naistevastase koduvägivallaga võitlemiseks?

7. Hindamine	A. Tehtud edusammud	➤ Statistilised muutused näitajate puhul ➤ Eduaruanded liikmesriikide võetud meetmete kohta, muu hulgas asjakohane teave, näiteks uuesti vägivallatsenud isikute osakaal programmis osalenute hulgast ➤ Muud meetmed edusammude jälgimiseks või saavutatud edu käsitleva teabe avaldamiseks
	B. Saadud kogemused	➤ Meetmed/algatused, mis on edukaks osutunud, nt kampaaniad, koolitusprogrammid, meessoost vägivallatsejatele suunatud meetmed, seadusandlikud muudatused, mis on parandanud ohvrite toetamist või vähendanud naistevastast koduvägivalda ➤ Meetmed, mis on küll algatatud, kuid mis ei ole oodatud mõju avaldanud, nt kampaaniad või koolitusprogrammid

Viited**1) ELi õigusaktid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/29/EL, 25. oktoober 2012, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/99/EL, 13. detsember 2011, Euroopa lähenemiskeelu kohta (kriminaalasjades) (ELT L 338, 21.12.2011, lk 2)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/93/EL, 13. detsember 2011, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK (ELT 335, 17.12.2011, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/36/EL, 5. aprill 2011, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset (ELT L 101, 15.4.2011, lk 1)

2) Euroopa Parlament

13. märtsi 2012. aasta resolutsioon „Sooline võrdõiguslikkus Euroopa Liidus aastal 2011”¹⁰

5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naistevastase vägivalla vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta ¹¹

26. novembri 2009. aasta resolutsioon naistevastase vägivalla kaotamise kohta¹²

¹⁰ P7_TA(2012)0069.

¹¹ P7_TA(2011)0127.

¹² B7-0139/2009.

3) Nõukogu

Kõik nõukogu järeldused, mis on Pekingi tegevusprogrammi läbivaatamise kohta vastu võetud,¹³ ja eelkõige järgmised dokumendid:

Nõukogu resolutsioon, 10. juuni 2011, milles käsitletakse tegevuskava ohvrite õiguste tugevdamiseks ja kaitseks, eriti kriminaalmenetluses (ELT C 187, 10.6.2011, lk 1)

Nõukogu järeldused, 19. mai 2011, „Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistik aastani 2020” (ELT C 258, 2.9.2011, lk 6)

Nõukogu järeldused, 7. märts 2011, „Euroopa soolise võrdõiguslikkuse pakt (2011–2020)” (ELT C 155, 25.5.2011, lk 10)

Nõukogu järeldused, 8. märts 2010, „Naistevastase vägivalda kaotamine Euroopa Liidus” (6585/10)

Nõukogu järeldused, 3. oktoober 2009, Euroopa Liidus kuriteo ohvriks langenud isikute õiguste teostamise tagamise ja neile antava abi parandamise strateegia kohta (12944/09 + COR 1)

Järeldused,¹⁴ 16. detsember 2008, „Pekingi tegevusprogrammi rakendamisel liikmesriikide ja ELi institutsioonide poolt tehtud töö läbivaatamine – Naiste ja relvakonfliktidega seonduvad näitajad” (17099/08)

ELi suunised, 8. detsember 2008, mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust kõikide naiste diskrimineerimise vormide vastu (16173/08 + COR 1)

Nõukogu järeldused, 21. oktoober 2002, „Pekingi tegevusprogrammi rakendamisel liikmesriikide ja ELi institutsioonide poolt tehtud töö läbivaatamine” ja naistevastast koduvägivalda käsitleva seitsme näitaja kindlaksmääramine (14578/02)

Eesistujariigi järeldused, 7. märts 2002, „Naistevastane vägivald” (6994/02)

4) Euroopa Ülemkogu

Stockholmi programm, vastu võetud 10.–11. detsembril 2009¹⁵

¹³ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/tools/statistics-indicators/platform-action/index_en.htm

¹⁴ Euroopa Liidu Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate järeldused.

¹⁵ http://europa.eu/legislation_summaries/human_rights/fundamental_rights_within_european_union/jl0034_en.htm

5) Komisjon

Komisjoni talituste töödokument: „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse valdkonnas 2011. aastal saavutatud edu” (8905/12 ADD 2)

Eurobaromeetri eriuuring (344): „Naistevastane koduvägivald” (september 2011)
http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_344_en.pdf

Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia (2010–2015) (13767/10)

Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava (8895/10)

Komisjoni teatis „Kindel kohustus tagada meeste ja naiste võrdõiguslikkus. Naiste harta Euroopa Komisjoni avaldus 2010. aasta rahvusvahelise naistepäeva puhul seoses 15 aasta möödumisega tegevuskava ja avalduse vastuvõtmisest ÜRO naiste maailmakonverentsil Pekingis ning seoses naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise ÜRO konventsiooni 30. aastapäevaga” (7370/10).

Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ohvrite õiguste tugevdamine ELis” (KOM(2011) 274)

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus tsiviilasjades kohaldatavate kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta (KOM(2011) 276 lõplik)

6) Muu

Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda tõkestamise ja sellega võitlemise konventsioon¹⁶

Meeste ja naiste võrdsete võimaluste nõuandekomitee arvamus naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalda käsitleva ELi strateegia kohta (7. detsember 2010)

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Perevägivalda kaotamine” (SOC 465 (2012)).

¹⁶ <http://www.conventions.coe.int/Treaty/EN/Treaties/Word/210.doc>